

NOVOST

Š K O L N Í
Č A S O P I S

P R O S I N C O V É U D Á L O S T I

S L O V O Ř E D I T E L E

P Ř Í B Ě H Y , S U D O K U A D .

Vánoční malování

Úvodní slovo

Drazí čtenáři,

za celou redakci vám přejeme krásné prožití vánočních svátků! Těšíme se na vás opět v novém roce, ať je jen lepší, než ten současný a splní se vám vše, po čem toužíte.

Váš InGhost

Vyčnivat znamená vidět dál.

PF 2023

Správný rozhled

v roce 2023

přeje ZŠ Gajdožova.

Mikulášská latka

Dne 5. prosince se na naší škole uskutečnila Mikulášská latka a soutěžilo se v těchto 4 kategoriích.

Dívky i chlapci 5., 6. a 7. tříd začínali společně na 90 centimetrech, pro dívky 8. a 9. tříd byla startovací pozice 100 centimetrů a chlapci 8. a 9. ročníků zahajovali skoky na 110 centimetrech.

Kategorie

-5, 6, 7, dívky

-5, 6, 7, chlapci

-8, 9, dívky

-8, 9, chlapci

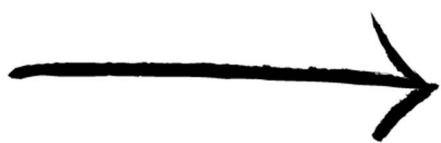
Latka začala v 8 hodin ráno a trvala skoro až do dvou hodin odpoledne.

Během průběhu soutěže nás dokonce navštívili i bývalí devátáci.

Pokud náhodou nevíš,
co to je Mikulášská latka, tak je to
závod ve skoku do výšky.

Děkujeme těm, co se podíleli na
chystání Mikulášské
latky, těm, co se zúčastnili a i těm,
kteří fandili
a mnozí si kvůli tomu vykřičeli hlasivky,
či na chvíli přišli o sluch!

Výsledky

5, 6, 7 dívky	5, 6, 7 chlapci
1. Alice Krevňáková	1. Bruno Bauer
2. Petra Sušánková	2. Hugo Hanák
3. Kristýna Šeránková	3. Štěpán Macek
4. Marie Hrachovinová	4. Štěpán Brandstetter

8, 9 dívky	8, 9, chlapci
1. Sofie Horáková	1. David Špínar
2. Karolína Bartoňková	2. Dalibor Zahrádka
3. Karolína Svobodová	3. Tom Linduška

Vážení čtenáři našeho časopisu!

Na sklonku roku lidé často bilancují, co nám právě končící rok přinesl, jaký byl, co všechno se kolem nás změnilo. Pro náš nově vzniklý časopis se i já rád ujmu této milé příležitosti k bilancování, byť tak činím s vědomím, že psanému textu se v těchto dobách daří stále méně. Čtenářů ubývá a na jejich místa se derou posluchači různých podcastů nebo obdivovatelé podivně vzhlížejících osob s extrovertní úchylkou, co neustále a neúnavně plácají všechno se vším dohromady a říkají si youtuberi. Letošní rok je plný dvojek a mám za to, že i dojmy z něho budou dvojaké. Podařilo se nám zřejmě definitivně zvládnout infekční virové onemocnění, které otrásló naším přesvědčením, že v moderním světě už se podobných epidemií dožít nelze. Všichni jsme si oddechli, že zmizela všemožná omezení, která nám komplikovala život tu méně, tu více, ale která viděno s odstupem nakonec mnohdy na průběh epidemie neměla vliv prakticky žádný. Vliv na naše životy a na vás, žáky školy, však tato opatření měla, a to bohužel negativní. Jak už to bývá, tak na všem zlém je možné najít něco dobrého.

V případě epidemie covid jsme si alespoň osvojili nové techniky a metody komunikace.

Díky covidu máte například svoje žákovské účty Google, se kterými se před tím nepočítalo. Zvládáte se připojit on-line do videokonferencí, naučili jste se používat spoustu nových nástrojů, které pro vás mohou být a jsou velice užitečné i v normální době. Také jste měli možnost si vyzkoušet, jak by to vypadalo, kdybychom nežili ve svobodné společnosti. Moc se nám to nelíbilo, že?

Normální doba nám však nakonec nebyla dopřána ani po epidemii. Opatření proti covidu ještě doznívala, když ruská vojska 24.2. zahájila útok na Ukrajinu. Opět jsme byli přesvědčeni, že se už v Evropě takové války nemůžeme dočkat a přece. Jsem hrdý na naši školu za to, jakým způsobem dokáže pomáhat ukrajinským rodinám a vašim ukrajinským spolužákům, kteří nemají to štěstí, že by letos mohli slavit Vánoce doma. Je pro mě úžasné sledovat, jak vy sami pomáháte svým novým kamarádům z Ukrajiny a já vám za to moc děkuji.

Jsou před námi vánoční prázdniny. Vánoce mají být šťastné a veselé a já vám všem přeju, aby tyto křesťanské svátky byly pro vás zdrojem radosti a štěstí a abyste si odpočali od běžných povinností a od školy. Motto našeho školního roku zní: „Všechny naše sny se mohou stát skutečností, pokud máme odvahu je následovat.“ Myslím, že by bylo moc fajn, abyste vždy měli dost odvahy následovat svoje sny a abyste se k nim v novém roce 2023 přiblížili alespoň o malý krůček.

*Rost'a Novotný
ředitel školy*

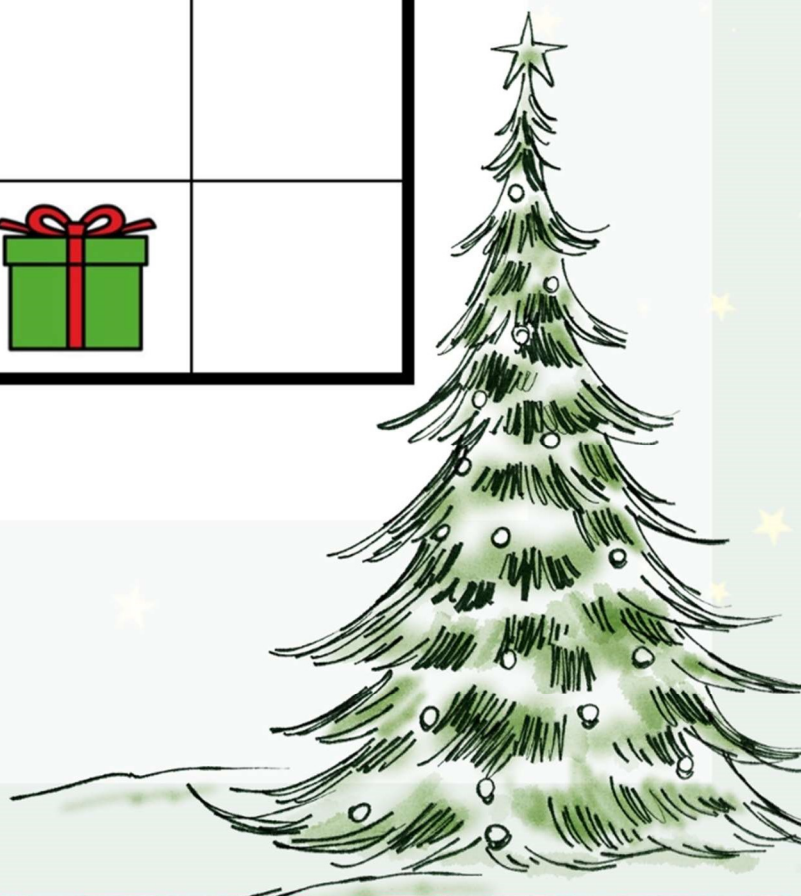

vánoční sudoku

Vánoční filmy

NA KTERÉ SE VYPLATÍ PODÍVAT

GRINCH- JE HRANÝ ALE ZÁROVEŇ I ANIMOVANÝ
POHÁDKOVÝ SKŘÍTEK, KTERÝ NEMÁ RÁD VÁNOCE.

SÁM DOMA- SÁM DOMA JE AMERICKÝ, RODINNÝ A
KOMEDIÁLNÍ FILM.

TŘI OŘÍŠKY PRO POPELKU- RODINNÝ FILM S
HLAVNÍ ROLÍ LIBUŠÍ ŠAFRÁNKOVOU JAKO POPELKA

VÁNOČNÍ KOLEDA- VÁNOČNÍ KOLEDA JE AMERICKÝ
ANIMOVANÝ FILM Z ROKU 2009

STRÁŽCI GALAXIE: SVÁTEČNÍ SPECIÁL-
SVÁTEČNÍ SPECIÁL JE AMERICKÝ TELEVIZNÍ
SPECIÁL, ZALOŽENÝ NA KOMIKSOVÉM TÝMU Z
KOMIKSŮ MARVEL COMICS

Maru

VŠECHNY VÁS SRDEČNĚ ZVEME NA

UKRAJINSKÉ VÁNOCE

V pátek 6. ledna 2023 od 12 hodin
Vám na dvoře u vánočního stromu
zaspívají žáci a učitelé ukrajinské
LIDOVÉ KOLEDY s možností ochutnat
tradiční ukrajinské **VÁNOČNÍ DOBROTY.**

TĚŠÍME SE NA VÁS!

Kutya

tradiční ukrajinský recept

- Voda-4sklenice
- Pšenice-1sklenice
- Rozinky-50gr
- Mák-30gr
- Med-20gr
- Ořechy-50gr
- Cukr-10-20gr

1)Pšenici zalijeme vodou od večera do rána.

2)Pak vaříme 20 minut.

3)Přidáme rozinky, ihned zalijeme vroucí vodou

4)Mák spaříme, vodu slijeme a umeleme

5)Přidáme med a ořechy.

Dobrou chuť!!!

Naši redaktoři

Ahoj, tady Danča. Jestli jste si všimli tak dělám pro časopis. Ráda totiž píšu články a různé příběhy.

Ale také ráda hraju na flétnu a mám ráda želvy. Doufám že se časopis rozjede a bude vycházet i nadále

Dani

Příšerný tábor

DEN 1.

Jednoho krásného prázdninového rána mi zazvonil budík. Nejprve jsem se polekala, že už musím do školy, ale ještě jsem neměla narozeniny. „Takže do školy NEMUSÍM. Jupí“, zaradovala jsem se v duchu a sešupla z postele. Moje mladší sestra Berta spala pode mnou a teď vyjeveně koukala. „Co blázníš Soňo, vždyť je teprve šest hodin ráno!“, vyjela na mě. Já ji nevnímala a vyběhla z pokoje, probudila mámu, která si zapomněla zapnout budík, a rychle jsem jí sdělila, že si musíme pospíšet abych odjezd na tábor stihla.

Aby jste to pochopili, tohle není jen tak ledajaký tábor. Naše třída totiž má možnost jet na tábor společně i s paní učitelkou, která je tu taky vedoucí. Někomu by se to mohlo zdát podivné, ale naše třída toho většinou využívá.

Když jsme všechno nachystaly, tak mě mamka s Bertou vyprovodily na autobus, pomohly mi naložit kufr, zamávaly mi do okna a odešly.

Naštěstí po chvíli přišla Bublina, která si sedla vedle mě a začaly jsme si povídat o prvních strašně nudných dnech prázdnin. Brzy na to přišla Lída a pak další holky. Když přišla Viki, a řekla mi: „Čau Sovo“, chtěla jsem se na ni obořit, a pak jsem to nechala být, a taky ji pozdravila. Bohužel ona čekala že začnu vyvádět, a tak se na mě podívala varovným pohledem. Já ji stejně nechala být, a to ji vytáčelo ještě víc. Lída přinesla žvýkačky, a tak jsme je začaly žvýkat. Autobus stále nejel a nejel, a my jsme stále žvýkaly a žvýkaly. Po chvíli to začala být nuda, ale my jsme si začaly číst knížky. Když jsem byla u jedné vtipné pasáže, vešel dovnitř nějaký pán. Ten pán nám řekl, že se autobus porouchal a musíme počkat na jiný. To byl teda pěkně nudný začátek tábora.

Sedly jsme si s holkami na lavičku a četly jsme, a četly.

Byla jsem ve čtvrtině knížky, když konečně ten náhradní autobus přijel. Tenhle autobus ale měl porouchaný zavazadlový prostor, takže nám učitelka dala kufry k nohám. Teda alespoň jsem si to myslela.

Asi po hodině cesty (v polovině) se mi začalo chtít zvracet. Chtěla jsem si z kufru vytáhnout PPN (pytlík poslední nouze), když už mám kufr u sebe, ale nenašla jsem ani kufr, ani pytlík. Zděsila jsem se a začala ho beznadějně hledat po autobuse. Když jsem přišla k Viki, vyklopila jsem to omylem na ni.

Ta začala ječet, čímž probudila dosud spící učitelku. Učitelka se nás přísným hlasem zeptala, co to vyvádíme a jak to, že nejsme připoutané na sedadlech.

Když jsem jí vysvětlila, co se stalo, rozhodla, že já, Viki a ona pojedeme zpět pro kufr hromadnou dopravou. Ale už bylo moc pozdě, takže jsme nakonec zůstali sedět všichni v autobuse.

Bylo mi to celé tak trapné. Nevěděla jsem, že učitelka ostatním jen pomáhala s kufry. Navíc už jsem na placu nic neviděla, takže jsem to nechala být a šla si sednout na sedadlo. Teď jsem si připadala hloupá a trapná, jako.....jako.....jako Ň.

Dalo by se čekat, že zbytek cesty už byl klidný. Ale nebyl.

Ta hloupá Viki si začala stěžovat že páchne (já se jí nedivila, bylo to fakt hnusný), ale nejhorší bylo to, že žalovala na mě. Samozřejmě, že jsme museli zastavit, abych se umyla já i ona. Zašli jsme na veřejné wc (jen já Viki a učitelka) a tam jsme se měly opláchnout. Já pustila celý proud vody a Viki do mě nenápadně strčila, takže jsem byla špinavá a mokrá.

Viki si samozřejmě vzala náhradní oblečení, ale já žádné neměla, takže jsem tam zůstala v tom v čem jsem byla. Učitelka Viki donutila půjčit mi své oblečení, ale byly to otrhané růžové šatičky pod které mi nedala ani kraťasy.

Bylo strašně trapné vstoupit do autobusu v růžových šatičkách a pytleš špinavého oblečení které strašně páchlo. „Záchodáčka“, vykřikl Lukes a Vikes se tomu začal strašně chlámát a dodal: „Sova záchodová“. To už se rozchechtal prakticky celý autobus, kromě Báry Bublíny. Byla jsem ráda že ona se nesměje, i když musela zadržovat smích.

Ale to nebylo zdaleka všechno. To moje oblečení jsem si narvala k nohám a konečně jsem se posadila. Bára mi nabídla, že mi půjčí své oblečení, a ne to nejhorší. Podala mi džíný a tričko s plameňákem, a já zajela pod sedadlo abych se tam převlékla. Zapomněla jsem však, že tam mám i to špinavé oblečení, takže když jsem se soukala ven keksla jsem do toho obličejem. Snažila jsem se si to utřít Bářiným kapesníkem namočeným v Bářiném pití (naštěstí vodě), ale akorát jsem to vylila na sedadlo. Naštěstí za námi seděla Lída, takže si toho nikdo jiný nevšiml.

Když jsme ale přijeli, spustila Viki povyk, protože si všimla té polité sedačky. A tak jsme kvůli tomu s Bárou musely nosit zavazadla. Byla jsem úplně zmožená, i když ještě ani nebyl oběd.

Pravda, oběd byl výtečný, ale ani jsme si ho moc neužily. Viki do mě zase šťouchla. Nechtěla sice, aby se stalo něco hrozného, ale trochu to přehnal a já jsem v plné rychlosti napálila obličejem do talíře plného buchtiček s krémem až se to rozstříklo na Báru a Viki. Učitelka prohlásila, že ti co se zamazali (což jsme byly jen my tři) musí umývat nádobí ostatním. Já i Bára jsme se smály, ale Viki mumlala něco o pomstě a mračila se jako ropucha, kterou jsme viděli když jsme vystoupili z autobusu.

Potom nějaká starší paní četla naše jména a rozřazovala nás do stanů a zároveň také do týmů (ve třídě je nás 23, stanů je deset a jeden velký s patrovou postelí. Tým 1. tvořily stany 1, 2, 3 a 4, tým 2: 5, 6, 7, 8 a tým 3. stany 9, 10 a ten největší 11, holek je 12 a kluků jen 11, takže ten stan budou mít nějaké holky. Chtěla jsem být v tom velkém stanu s Bárou a Lídou, ale štěstí mi přálo jen polovičně. Ta paní četla naše jména a postupně nás rozřazovala do stanů. První stan dostaly Lída a Eva (což byla škoda, protože jsem chtěla abychom byly spolu v tom velkém). Pak ta paní vyvolávala jména všech z naší třídy: „...stan č. 9: Robin a Marek Loučkovi, stan č.10: Viktor Berda a Lukáš Jarda“, (byla jsem šťastná. Sice budem v týmu s těma dvouma, ale budem spolu já, Bára a...?) „...stan č.11: Barbora Nováková, Viktorie Králová...“, (v duchu jsem zaúpěla...a to ještě nebylo vše) „a Soňa (s důrazem na ň!) Ňü.me.no.vá“. „Něééééééééé“, už jsem to nevydržela a zaúpěla jsem nahlas. „Řekla jsem snad něco špatně Soni?“, Zeptala se opatrně. „Jo“, řekla jsem krotce a naznačila popotáhnutí, „to příjmení, jsem Nojmanová a ne Ňümenová“, snažila jsem se to říct co nejjemněji. „Tak to se ti moc omlouvám holčičko“, řekla a podala mi velkou karamelu (Viki zrudla závistí, proč její příjmení nepřčetla třeba...Kárová). Ta paní si u mě vysloužila plusové body a já jí to odpustila.

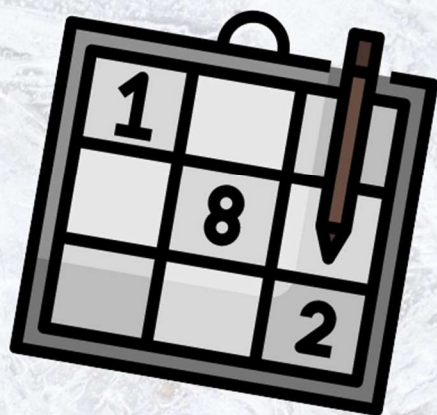
Potom se všichni vybalovali a zabydlovali. Teda až na mě. Zabrala jsem si vrchní postel a vyšplhala jsem na ni. Tam jsem si rozložila deky, co učitelka našla na půdě chaty a udělala si provizorní pelech. U postele byla i polička a věšák, ale nic co bych si tam mohla dát nebylo. Zbytek dne jsme strávili bloumáním po táboře, ale já si to užívala.

Večer jsem si zalezla do postele a poslouchala, jak se Bára a Viki baví. Bylo mi na nic, a tak jsem jen tak ležela. Škoda jen, že jsem tam nechala i batoh, takže jsem NIC neměla (teda kromě toho pytle s oblečením, co teď čekal, než jeho obsah někdo vypere).

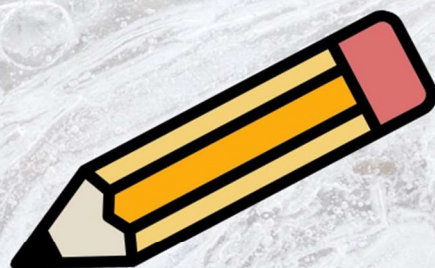
Pokračování příště...

SUDOKU

	9			5		8		7
3		5		8			6	
	8		1		6	3		5
6			3			5		8
	3			7			2	
5		2	8		9	1		3
7		4		9			3	
	2				4	9		6
	6		5	1			8	

Sudoku si pro
Vás připravili

FILIP

PAROULEK

z 6.C a

LUKÁŠ

GAMAGE

z 6.M

	1					7		3
5		3		6				
2	9		4					
		6			3	9	4	1
1	3			4	2			5
				1				6
3		1		7		5		9
					6	1		4
4		8	2					

Veselé Vánoce

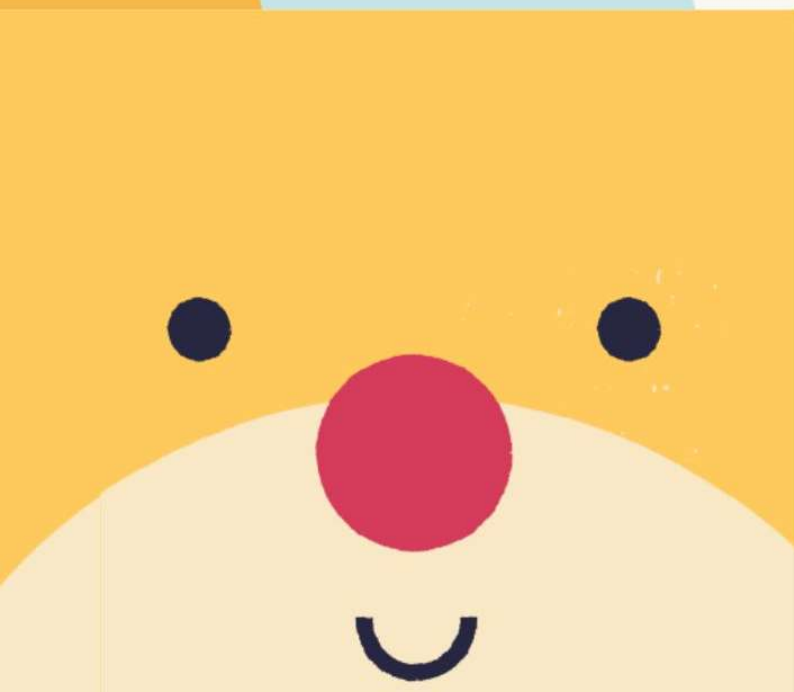
pro: _____

od: _____

Veselé Vánoce

OD: _____

PRO: _____

VESELÉ
Vánoce !

OD: _____

PRO: _____

